

SUMARI

3 4 5

TEMA

El Club de bàsquet
Mifas-Esplai arriba a la
seva majoria d'edat

7 8

REPORTATGE

El diari «le Monde»
ha publicat un
reportatge on analitza
la trajectòria del
Front Nacional

8

ENTREVISTA

Entrevista al catedràtic
de psiquiatria
Enrique Rojas

9

LLEURE

10

AHIR I AVUI

11

PROPOSTES

12

VITAL

13

TENDÈNCIES

14 15

CABÒRIES

Més que un esport

El Club de bàsquet Mifas-Esplai celebra la seva majoria d'edat i ho fa com un equip consolidat i de gran importància per la integració dels minusvàlids

Text: DÚNIA COLOMER/Fotos: MARÇAL MOLAS

Cada dimarts i cada dijous al vespre l'equip de bàsquet del Mifas entrena al pavelló de Castelló d'Empúries.

Dimarts. Tres quarts de vuit del vespre. Una furgoneta de Mifas s'atura a l'entrada del pavelló esportiu de Castelló d'Empúries. Avui, com els dijous, és dia d'entrenament pels jugadors del C.B. Mifas-Esplais. I això vol dir que queden per endavant un parell d'hores per entrenar. Els jugadors que arriben amb la furgoneta vénen de Sant Hilari i de Girona, però no són els primers. Al vestuari els esperen ja altres jugadors que han anat arribant amb transport particular i que aprofiten els minuts abans de l'entrenament per fer petar la xerrada.

Hi ha en Fermí Sidera -doble amputat, de 44 anys i tan vinculat a l'equip que ha escrit la memòria dels seus divuit anys d'història-; els espera també el capità, en José Luis Luna -paraplègic des de fa deu anys, 26 anys i el més veterà de l'equip perquè hi està des de fa vuit temporades-, i ja ha arribat també en Carlos Ber-

mudez -paraplègic, 33 anys i, com a delegat, l'encarregat de fer rutllar tot el que es refereix al material i als desplaçaments de l'equip.

Les claus d'un bon equip

Aquesta temporada el C.B. Mifas-Esplai no es pot queixar. Ocupen el segon lloc de la classificació en la categoria de segona de la lliga nacional de bàsquet en cadira de rodes, però el seu èxit té una explicació: la incorporació en els últims mesos de Medard Bosch -de 30 anys i amb minusvalia per culpa d'una operació d'hèrnia discal-, i d'Àngel Colom -18 anys i amputat d'una cama-, ha servit per completar un equip on faltava alçada. Ara, l'1,90 de l'Àngel i l'1,93 d'en Medard han posat més fàcils les coses. És clar que no tot es pot reduir a una qüestió d'alçada. Els bons i els mals resultats d'un equip són la conseqüència de les virtuts i

els defectes dels seus jugadors, però també, del paper de l'entrenador.

Manuel Pérez porta cinc anys entrenant l'equip. Quan va arribar al Mifas «desconeixia el món de la cadira», «estava acostumat a entrenar només bàsquet a peu» i, per tant, coneixia unes regles de joc que difereixen en alguns punts en les del bàsquet en cadira de rodes. «El primer any -recorda Pérez-, va ser molt difícil, em trobava com un pop en un garatge i no sabia què fer». Una anècdota resumeix el desconcert de Pérez: «alguna vegada cridava dient que s'estaven equivocant i en realitat ells ja ho feien bé i era jo qui m'equivocava». Resultat: una posició «discreta» a final de temporada i «ajuda molt important per part dels jugadors» que va servir per «tirar endavant». Per Pérez, entrenar l'equip es va convertir en un «repte» que aviat el va «enganxar» fins al punt de no conformar-se amb el que aprenia a la pràctica: «al segon any

DOMINICAL

és un suplement del
Diari de Girona

Director:
Narcís Planas i Gifreu

Foto portada:
MARÇAL MOLAS

Edita:
Diari de Girona, S.A.

Redacció:
Passeig General Mendoza, 2
17002 Girona
Tel. 20 20 66
Fax: 20 20 05

**Publicitat, Administració
i Distribució:**
Passeig General Mendoza, 2
17002 Girona
Tel. 20 20 66
Fax: 21 25 87

Impressió:
Arts Gràfiques de Girona, S.A.
Av. Mas Pins, s/n
Polígon Riudellots de la Selva
(Girona)
Tel. 47 75 95
Preu: 15 PTA